

O B S A H

KAP.	JEŽÍŠ V KRAJINĚ CESAREJE FILIPPI MATOUŠ – KAPITOLA 16. (POKRAČOVÁNÍ)	STR.
1.	Zázračný oběd.	1
2.	Jak se konají zázraky.	2
3.	Boží Prozřetelnost a svoboda vůle lidské.	4
4.	Nová usedlost Markova zázračným dílem Rafaela.	5
5.	Děti světa a děti Páně.	7
6.	Pán dává hospodskému Markovi příkázání o chování.	8
7.	O římském veleknězi. Posouzení pohanského kněžství v Římě.	9
8.	Náboženské poměry v Římě za času Ježíšova.	11
9.	Předpověď Páně o osudu Říma a Jerusalema.	12
10.	Evangelium pro ženské pohlaví.	15
11.	Názory Nubijců o konání zázraků.	17
12.	O osobivosti.	18
13.	Možnost konat větší věci nežli Pán.	19
14.	Konání divů duchovního člověka v Boží vůli vešlého.	21
15.	Pán utěšuje Nubijce nepovolane k Božímu dětství.	23
16.	Deputace z Cesareje před Cyreniem.	24
17.	Moudré zákonodárství v Mathaelově království na Pontu.	26
18.	Právní spor mezi Cyreniem a Roklem.	28
19.	Vlastní úmysl Roklův a jeho druhů.	29
20.	Roklus prohlíží zázračnou stavbu.	31
21.	Roklovo atheistické vyznání víry.	33
22.	Roklus dokazuje svůj ateismus.	35
23.	Názory Roklovy o božích a kněžích.	36
24.	Roklus se snaží odůvodnit svůj ateismus jako pravý názor světový.	38
25.	Povaha Roklova osvětlena Pánem.	41
26.	Cyreniova vlídná odpověď Roklovi. Příčiny úpadku kněžstva.	42
27.	Umělá svatyně v chrámu jerusalemském. Indická ohavnost pokání.	44
28.	Indická kněžská věda.	46
29.	Sídlo velekněze Lamy.	48
30.	Roklus posuzuje indickou a židovskou soustavu náboženskou.	49
31.	Roklus velebí bezbožnost a nebytí.	50
32.	Roklova přírodní filosofie.	51
33.	Bůh přírodních filosofů.	53
34.	Roklus porovnává skutky lidské se skutky Božími.	54
35.	Roklus poukazuje na srdce jako sídlo pravého Božství.	56
36.	Roklus je odkázán na Rafaela.	58
37.	Rafael líčí podstatu Boha.	59
38.	Účel pokání v Indii.	60
39.	Nebezpečí vysokého vědeckého vzdělání.	61
40.	Vznik otroctví.	63
41.	Egoistická domácnost starých Egypťanů a její neblahý stav.	63
42.	Státní řád starých Indů.	65
43.	Náboženský svazek Indie s Čínou.	65
44.	Roklus vypravuje o kouzlech jednoho indického mága.	66
45.	Rafael vysvětluje kouzla indického mága.	68
46.	Kněžstvo nepřitelem Světla.	69
47.	Plody noci a plody duchovního Světla.	71
48.	Roklus obhajuje esejství a jeho falešné zázraky.	72
49.	Rozdíl mezi životní moudrostí a podvodem.	74

50. Nebezpečí klamných zázraků řádu Esejců.	75
51. Praví a falešní divotvůrci.	77
52. Pochybnost Roklova o moci Rafaelově.	79
53. Roklus ospravedlňuje založení řádu Esejců.	80
54. Roklovy zkušenosti a názory o Nazarejci.	82
55. Zázrak Rafaelův požadovaný Roklem.	84
56. Domněnky Esejců o osobě Rafaelově.	85
57. Roklova řeč o důležitosti vyspělého rozumu.	86
58. Vliv lásky na rozum.	88
59. Rafael odhaluje nejvnitřnější Roklovy myšlenky o Pánu.	90
60. O podstatě lásky.	92
61. Síla poznání lásky. Nedostatečnost smyslu rozumového.	93
62. Láska a její světlo poznání.	94
63. Roklus a jeho druhové se radí.	95
64. Ruban mluví u svých druhů pro Pána.	97
65. Řeč Rubanova k Pánu.	98
66. Rada a řeč Páně k Esejcům.	99
67. Roklus se snaží ospravedlnit před Pánem svou nepravdivost.	100
68. Kněžstvo nejsilnější překážkou šíření nauky Páně.	101
69. Pravá cesta života.	103
70. Podstata satana a hmoty.	104
71. Osud zhmotnělé duše na onom světě.	105
72. Vysvětlení slova "SHEOULA" (pekla). O jasnovidství.	107
73. Jak Boha nadevšecko milovat. Pravá Bohu libá práce člověka.	109
74. Otázky týkající se nemoci a jejich léčení.	110
75. Bolest, nemoc a smrt.	111
76. Svoboda lidské vůle.	112
77. O pravé a nepravé horlivosti.	114
78. Výcvik svobodné vůle. Nevýhody přehnané horlivosti.	116
79. Narážky Páně na Jeho poslední večeři a na Jeho smrt na kříži.	117
80. Rafael jedlík.	118
81. Rafaelova osoba a povaha na rozdíl od lidí Země.	119
82. Zázračné působení Rafaelovo.	122
83. Životní zdokonalení a zázračná síla láskou k Bohu a k bližnímu. Praví a falešní proroci.	123
84. Význam dětství Božího na této Zemi.	125
85. Přechody v říši přírodních duchů.	126
86. O podstatě diamantu a rubínu (thummim a urim).	128
87. O ozdobách ze zlata a drahokamů u vládců.	129
88. Víra a rozum.	131
89. Nebezpečí zlata.	131
90. Hlavní úkol člověka: státí s dokonalým obrazem Božím.	133
91. Vše má svůj čas.	134
92. Pohoršení a nevole fariseů nad veselou večeří Páně.	135
93. Ostrá řeč Roklova k fariseům.	136
94. Rafael vysvětluje Roklovi pojmy "satan" a "žábel".	137
95. Námitky Roklovy.	138
96. Démoni a jejich vliv.	139
97. Svobodná vůle člověka. Pomoc Božské milosti.	141
98. Sebeurčení duše.	142
99. Floran vytýká fariseům jejich bezcitnou kritiku Pána.	143

100. Požehnání římského panství pro národ židovský.	145
101. Roklus a Florian v rozmluvě o Staharovi.	147
102. Roklus osvětluje farisejství.	148
103. Roklus se rozhorluje nad Staharovou duchovní slepotou.	151
104. Staharovo vlastní doznání a jeho životní zkušenosti.	152
105. Nepochopitelné cesty prozřetelnosti. Důvody Staharovy pro jeho pochybné chování se k Pánu.	154
106. Omezené nahlížení andělů do myšlení Pána.	156
107. Předpověď Páně o budoucnosti: stěhování národů.	157
108. Věk techniky.	158
109. Sebesoud člověka.	159
110. Budoucí navštívení Země. Bezpečí dětí Božích.	161
111. Konec hmoty Země.	162
112. Budoucí proměna světů hmotných v duchovní. Boží děti a Boží tvorové. . .	163
113. Lidé hvězdných světů a Boží dětství.	164
114. Velký člověk – stvoření a Země.	165
115. Podstata a obsah slupkového globu.	167
116. Nedostatečnost lidského poznání. Utěcha v božské lásce.	169
117. Poznání Božství Ježíšova předchází podmínkou k opravdové lásce k Bohu.	171
118. Zlaté směrnice pro šíření evangelia.	171
119. Rozdíl mezi pravým a falešným vůdcem.	173
120. Budoucnost a zachování čistoty nauky Páně.	174
121. Bez uskutečňovatelů slova – žádní znalci Slova!	176
122. Důležitost činnosti křesťanství.	177
123. Moudrost jako účinek činnosti lásky.	178
124. Mnohovědní bez životního skutku.	179
125. Nutnost sebezkoušení.	181
126. Láska k bližnímu regulátorem spořivosti.	183
127. Láska nejpravdivější chválou Boha. Podobenství Páně o žni a o sázení. . .	184
128. Duchovní smysl obou podobenství.	185
129. Duchovní zralost ženců Páně.	187
130. Učebné pokyny Páně k šíření evangelia.	189
131. Jednání podle nauky a Boží zaslíbení. O službě obřadní.	190
132. Vysvobození od jha obřadní služby a zákona.	191
133. Poměr Božích dětí k politickým státním zákonům.	192
134. Základy dětské výchovy.	194
135. Nesnáze ústavu Esejců.	195
136. Zákaz podvodného esejského probouzení z mrtvých.	196
137. Zásady nově uspořádaného esejského ústavu.	198
138. Roklus se pokouší ospravedlnit lhaní z nouze.	200
139. Oprávnění rozumu a chytrosti.	203
140. Zastřené pravdy a zastřené i. Falešní proroci a jejich zázraky.	204
141. Pokora a bratrská láska. Roklus a jeho druhové v nesnazi.	205
142. Reformní návrhy Roklovy pro ústav Esejců.	207
143. Rada Páně Roklovi.	209
144. Příští poměr Esejců ke kněžství.	211
145. Fariseové obžalovávají u Cyrenia Pána jako pobuřovatele proti státu. . .	212
146. Odhalení falešných žalobců.	213
147. Jednání s fariseji.	215
148. Doznání farisea.	216
149. Svědectví Cyreniovo o Pánu.	217

150. Hlupota a slepota fariseů.	219
151. Chránová morálka farisea. Zázraky Mojžíšovy ve farisejském osvětlení.	220
152. Další výklady o starozákonních zázracích.	222
153. Fariseova přírodní filosofie.	224
154. Cyrenius poukazuje na zázraky Páně.	225
155. Poučení fariseů zázrakem vína.	227
156. Pochybnosti farisea o Boží jsoucnosti.	228
157. Země cvičnou školou pro děti Boží.	230
158. Nouze výchovným prostředkem.	231
159. Pravý a falešný způsob světské činnosti.	232
160. Egoistický snaživce o znovuzrození.	234
161. Dojem zázračných děl Páně na fariseje.	235
162. Cyrenius odhaluje názory fariseovy o zázracích Páně.	236
163. Materialistická víra vůdce fariseů.	238
164. Náboženská filosofie farisea.	240
165. Řeč Markova o víře a nevěře.	242
166. Obrácení fariseů.	243
167. Hodina loučení Páně u Marka.	245
168. O lakotě a spořivosti.	246
169. Zaslíbení pomoc hledajícím. Rozloučení Páně s domem Markovým.	247
170. Petrova slepá horlivost a péče o Pána. MAT.16, 20-23.	249
171. Podstata satana a hmoty. MAT.16, 24-28.	250
172. Pán se Svými učedníky v rybářské vesnici u Cesareje	251
173. Stoicismus obyvatelů rybářské vesničky.	252
174. Víra působící zázraky.	254
175. Stoický světový názor rybáře Aziony.	256
176. Jan odhaluje život Azionův.	258
177. Pravá živá víra.	259
178. Cesta k pravé víře.	260
179. Sen Hiramův.	261
180. Zření duše ve snu.	262
181. Hiramův stoicko-naturalistický světový názor.	264
182. Tvůrčí síla lidské duše ve snu.	266
183. Hiramovy magické zážitky.	268
184. Předexistence a poexistence duše lidské.	271
185. Hiramova pochybnost o další věčné existenci člověka.	273
186. Nekonečnost, věčnost a blaženost.	274
187. Tři námítky proti dalšímu trvání života po smrti.	275
188. Nutná různost bytostí a poměrů na Zemi.	276
189. Otázka týkající se Mesiáše.	278
190. Janovi je úzko z Hiramovy rozumové bystrosti.	279
191. Janův zázrak s ohněm.	281
192. Zázračná večeře.	282
193. Blížící se loď s pochopy.	283
194. Soud nad pochopy.	284
195. Životopis pochopů.	286
196. Jidášova dychtivost po penězích. Výhody nočního odpočinku na stolicích k ležení.	287
197. Pradějiny lidstva.	288
198. Pradějiny živých bytostí na Zemi.	289
199. Různost světů.	291

200. Rozdíl mezi lidmi této Země a lidmi jiných Světů. 292

201. Pohled do Saturna. 293

202. Otázka týkající se Mesiáše. 294

203. Hiramův pojem o Mesiášovi. 295

204. Mesiáš a vykoupení. 296

205. Vysvětlení pojmu Mesiáše. 298

206. Svědectví Hiramovo o Pánu. 299

207. Shromáždění a ukrytí lodní kořisti. Zvědavost vesničanů. 300

208. Přípravy ke snídani. 302

209. Aziona a Hiram v rozmluvě se svými sousedy. 303

210. Epifan filosofem. 304

211. Člověk jako nepomíjející bytost. 306

212. Pochybnosti a otázky Epifanovy. 308

213. Nutnost pravé světlé víry 309

214. Lehkověrnost a pověra. 311

215. Poslání Páně. Epifanovy pochybnosti o porozumění nauky Páně lidmi. 312

216. O zázračné síle slova. Lepší je učit nežli konat zázraky. 314

217. Zázračné přeměnění krajiny. Svoboda vůle a vejítí do vůle Boží. 315

218. Důležitost klidu mysli. 317

219. Epifanova odvaha. 318

220. Účel ukřižování Páně. 319

221. Návrhy Epifanovy na zabránění smrti Páně. 321

222. Obdiv učedníků nad změněnou krajinou. O postění. 322

223. Nepřátelské vyzvědačské lodí na dohled. Bouře obranou. 323

224. Azionova otázka o životě duše po smrti. 324

225. Děti Boží (shora) a děti světa (zdola). 326

226. Život světských lidí na onom světě. 327

227. Nicotnost síly bez protisíly. 328

228. Protipól Boha. 329

229. Oba póly bytí. 330

230. Cesta k vykoupení. 331

231. Otázka týkající se vykoupení nevědoucích. 332

232. Vedení na onom světě a znovuvtělování. 333

233. Zanikání a vznikání hmotných stvoření. 335

JEŽÍŠ V KRAJINĚ KAFARNAUMSKÉ
MATOUŠ – KAPITOLA 17.

234. Proměnění Páně na hoře Tábor. MAT.17, 1-2. 336

235. Rozmluva Páně s Mojžíšem a Eliášem. MAT.17, 3. 337

236. Tři učedníci ve styku s (bytostmi) onoho světa.
Boží Duch v člověku jako vůdce do vší pravdy. MAT.17, 4-9. 338

237. Inkarnace (vtělení) Jana Křtitele. MAT.17, 10-13. 339

238. Zmrtvýchvstání těla. 340

239. Požehnání střídmosti. Příprava masa nečistých zvířat. 341

240. Uzdravení posedlého chlapce. MAT.17, 14-21. 342

241. Pobyt Páně v Jesaiře a zastávka v Petrově rybářské chatrči u Kafarnaum. . . 344

242. Pán mluví o Svém nastávajícím utrpení. MAT.17 22-23. 346

243. Petr a celník. MAT. 17, 23-27. 347

PÁN V DOMĚ ŠIMONA PETRA
MATOUŠ – KAPITOLA 18.

244. O Největším v Království nebeském. O pohoršeních. MAT.18, 1-9. 348

245. Vysvětlení obrazu o pohoršeních. 349

246. Děti, vzory učedníků. Bůh a člověk v Pánu. MAT. 18, 10.	351
247. Tajemství Golgaty. MAT. 18, 11-14.	352
248. O odpouštění. MAT. 18, 15-22.	354
249. Podobenství o nehodném sluhovi. MAT. 18, 23-35.	356
250. Nutnost soudů světských. Příčiny zločinů a jejich zabránění.	357
251. Tah kobylek.	358

V JORDÁNSKU U MOŘE GALILEJSKÉHO

MATOUŠ - KAPITOLA 19.

252. Přeplovba Pána a Jeho (učedníků) na protější mořský břeh. MAT. 19, 1.	360
253. Uzdravení slepého od narození a jiných nemocných. MAT. 19, 2.	361
254. Pán a Jeho učedníci v domě řeckého hospodského. Pravda osvobozuje.	363
255. Zákaz manželského rozvodu. MAT. 19, 3-9.	364
256. Výjimečné případy ve věcech manželských. MAT. 19, 10-12.	365
257. Pán žehná dětem. MAT. 19, 13-15.	366
258. Bohatý jinoch. MAT. 19, 16-26.	367
259. Otázka učedníků po nebeské odplatě. MAT. 19, 27-30.	369
260. Pán navštěvuje se Svými JEDNU HORSKOU OBEC.	370
261. V domě představeného obce. Zázračné víno.	371
262. Uzdravení zmrzačené dcery hospodářovy.	373
263. Barnabe si vzpomíná na dvanáctiletého Ježíše v chrámu.	374
264. Svěcení soboty.	375
265. Uzdravená Elisa vydává svědectví Pánu. Přetvoření příchodu k horské vesnici.	377
266. Duchovní zření.	378
267. Obdoby (podobenství) mezi hmotou a duchem.	379
268. Uzdravení uštknutého jedovatým hadem. Zázračné víno.	380
269. O pravé cestě a o pravé soli.	382
270. Solná skála. Zázračná a požehnaná večeře.	383
271. O skromnosti, vlídnosti a pokoře. Zlatá střední cesta.	385
272. Řeč proroků v podobenstvích.	386
273. Lačnost Jidáše Iškariotského po penězích.	388
274. O Esejcích a jejich zázracích.	390
275. Pohled na hvězdné nebe.	391
276. Rozloučení Páně s horskou vesnicí.	393

